

KG - 28/09/2011 - B - KA

In de zaak 11/2247/A

Rep. nr. 2011/ 1110

1. , wonende te

2. met zetel te

, ondernemingsnummer

3. met zetel te

eisers, hebbende als raadsman meester advocaat
te

tegen:

VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering op haar beurt vertegenwoordigd door de Minister-president van de Vlaamse Regering met kantoor te 1000 Brussel, Martelaarsplein 19

verweerster, hebbende als raadsman meester
advocaat te

I. RECHTSPLEGING :

De dagvaarding werd betekend op 15 juli 2011.

De partijen zijn verschenen op de openbare terechtzitting van woensdag 14 september 2011, alwaar zij werden gehoord in hun middelen en conclusies.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de bundels van partijen.

Artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken werd in acht genomen.

VRAAGSTELD VAN HET GRIFFIERSCHEFT
 Afschrift ter kennisgeving van de uitvoering van art. 292 van de Wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken.

II. VOORWERP VAN DE VORDERING

Eisende partijen vorderen de opheffing van de stakingsbevelen van de sites te _____ en te _____

Zij vorderen de uitvoerbaarheid van de stillegging en van de stakingsbevelen op te schorten tot er een administratieve beslissing in laatste administratieve aanleg is genomen over de regularisatieaanvragen.

III. BEOORDELING

1. In huidige procedure betwisten eisende partijen de stakingsbevelen die werden genomen in verband met twee onroerende goederen, gelegen te :

Volgens eisende partijen is deze maatregel kennelijk overdreven en heeft deze maatregel geen preventief karakter omdat er enkel sprake is van een discussie omtrent functie- of bestemmingswijziging.

Eisende partijen stellen dat verwerende partij een financieel drukkingsmiddel gebruikt dat buiten alle proporties staat.

2. Eisende partijen hadden, vooraleer financiële beslissingen te nemen, zelf de nodige stappen moeten doen om in regel te zijn met het vergunningenbeleid.

Zij kunnen niet inroepen dat hun eigen tekortkomingen op dit vlak voor hen zware financiële gevolgen zouden kunnen hebben en dat verweerster dan niet haar bevoegdheid tot staking zou mogen uitoefenen.

Het verbreken van de zegels vindt de basisoorzaak en is uiteindelijk juist het gevolg van de houding van eisende partijen en niet van verwerende partij.

3. De verwijzing naar andere 'randgegevens' (ziekte van bezoeker) doet niet ter zake. De grond van de discussie is indien eisende partijen in regel zijn met de vergunningsverplichtingen. Dit is duidelijk niet het geval.

4. Het kan niet als kennelijk onredelijk worden beschouwd dat er een stakingsbevel wordt opgelegd wanneer eisers de vergunningsplicht niet hebben nageleefd en er in feite ook destijds zelfs niet de minste inspanningen hebben voor gedaan.

5. De bestemmingswijziging kan zeker mogelijks ook druk op de omgeving meebrengen.

Zo blijkt bijvoorbeeld uit de vaststellingen de dato 2 juli 2011 dat niet minder dan 24 personen verblijven in de wat zeker druk veroorzaakt in een landelijke omgeving.

De webpagina van laat op dit vlak geen onduidelijkheid na: er is plaats voor 20 à 24 personen. De druk op de ruimtelijke ordening in het kader van de blijkt hieruit aldus eveneens.

6. Voor wat het betreft kan worden verwezen naar het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid de dato 15 juli 2011 dat luidt als volgt:

"De Hoge Raad stelt vast uit een vergelijking van de voorheen bestaande en de thans bestaande toestand op het perceel blijkt dat het oprichten en aanleggen van de bijkomende constructies leidt tot een overdreven perceelsbezetting en in visueel en vormelijk opzicht storend is in een onmiddellijke en ruimere omgeving die gekarakteriseerd kunnen worden als relatief onaangetaast landelijk gebied met her en der verspreide bosfragmenten.

Gelet op de ernst, de aard en de omvang van de geïndiceerde inbreuken, en rekening houdend met de concrete weerslag van de geïndiceerde inbreuken op de plaatselijke ordening en op de rechten van derden, kan de herstelmaatregel worden bijgetreden.

Dit geldt des te meer, nu uit de objectief verifieerbare gegevens, stukken en inlichtingen blijkt dat het in casu gaat om een wederrechtelijke toestand met een voortschrijdend karakter, zoals bedoeld in het Handhavingsplan Ruimtelijke Ordening bedoeld.

Te dezen moet immers worden vastgesteld dat uit de bij het dossier gevoegde luchtfoto's van 2000, 2005 en 2009 blijkt dat de wederrechtelijke toestand op het terrein steeds voortschrijdt."

7. Uit de alles blijkt dat er door verwerende partij wel degelijk een preventieve maatregel kan worden genomen en dat deze maatregel niet onredelijk is.

8. De vordering van eisers is aldus ongegrond.

OM DEZE REDENEN :

Wij, Ondervoorzitter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis, en ondervoorzitters ouder in rang van benoeming zitting houdend in kort geding, bijgestaan door griffier

Wijzende in eerste aanleg en op tegenspraak;

Verklaren de vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Laten de kosten van het geding ten laste van eisende partijen aan hun zijde niet te begroten daar ze hen ten laste blijven, aan de zijde van verweerster begroot op de rechtsplegingsvergoeding ad. 1.320 EUR.

Onderhavige beschikking is ingevolge artikel 1039 van het Gerechtelijk Wetboek uitvoerbaar bij voorraad.

Artikel 1024 van het Ger.W. regelt de kosten van tenuitvoerlegging.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van kort geding in het gerechtsgebouw te Brugge op achtentwintig september tweeduizend en elf.

Aanwezig zijn:

; Ondervoorzitter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis, en ondervoorzitters ouder in rang van benoeming
; griffier